

Зала въ царския дворець.

Годуновъ, замисленъ, седи до масата. Близо до него стоятъ Лувъ-Клешиникъ и князь Пуреникъ. — До вратата така Старковъ

Клешиникъ на Старковъ —

За всичко ще свидетелствувамъ ти, намъ?

Старковъ

Болярино, за всичко, всичко!

Макаръ да ме изправимъ днесъ предъ царя!

Клешиникъ

Добре! Иди си, мъжко! Туй стига!

Старковъ излиза.

Клешиникъ — на Годунова

Какво? — Сестрата въ мѣстностъ, вѣкъ — братъ и съсь владиката при царя!

Годуновъ — замисленъ

Годуни седель станяха откакто се е поминал цар Иван. Сега, когато удара не ще отблъсна, едва закрепалата хи държавата, и всичко, ^{всичко} ако ^{не} успѣе да стора, се разрушава — ние пакъ сме тамъ.